

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/31/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7219204615
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7219204615.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudkýň JUDr. Zuzany Matyiovej a JUDr. Olgy Mičietovej v spore žalobkyne M. M. I., nar. XX.X.XXXX, bývajúcej vo Z.G. P. č. XX, zastúpenej Advokátskou kanceláriou SLAMKA & Partners s.r.o., so sídlom v Dolnom Kubíne, Radlinského 1735/29, proti žalovanému: Poľovníckemu združeniu Rakovec, so sídlom v Košiciach, Rastislavova 110, IČO: 50 890 859, zastúpeného JUDr. Tomášom Majerčákom, PhD., advokátom so sídlom v Košiciach, Južná trieda 28, o určenie neplatnosti uznesení, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Košice II č.k. 44C/31/2019-226 zo dňa 23.11.2020 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

P r i z n á v a žalovanému proti žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1.Okresný súd Košice II rozsudkom č.k. 44C/31/2019-226 zo dňa 23.11.2020 zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala určenia neplatnosti jednotlivých uznesení, prijatých na členskej schôdzi Poľovníckeho združenia Rakovec dňa 24.4.2019. Rozhodol, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania proti žalobkyni v plnom rozsahu, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Žalobkyňa svoju žalobu odôvodnila tým, že ako členka Poľovníckeho združenia Rakovec (ďalej len PZ Rakovec) sa dozvedela, že dňa 24.4.2019 sa konala schôdza združenia, ktorú viedol T. V. C. s názvom „Výročná členská schôdza Poľovníckeho združenia Rakovec“, a to za účasti osôb, ktoré presne špecifikovala. Podľa nej sa zúčastnili schôdze osoby, ktoré neboli členmi tohto združenia, priebeh schôdze bol konaný v rozpore so Stanovami PZ Rakovec a V. C. nikdy nebol oprávnený na zvolanie tejto schôdze, pretože nebol členom tohto poľovníckeho združenia, takisto aj T. B. B.. Žalobkyňa argumentovala aj tým, že nebola pozvaná riadne na schôdzu, a to spôsobom v súlade so stanovami združenia, čím bolo zasiahnuté do jej práv a právom chránených záujmov. Žalovaný sa vyjadril k žalobe s tým, že poprel všetky tvrdenia žalobkyne ohľadne neplatnosti členskej schôdze PZ Rakovec, ale aj tvrdenia o neplatnosti uznesení, ktoré boli na tejto schôdzi prijaté. Poukázal na to, že o zvolaní schôdze rozhodol výbor PZ Rakovec na svojom zasadnutí 8.4.2019 v súlade so stanovami tohto poľovníckeho združenia. Poverený tajomník zaslal pozvánku na členskú schôdzu v súlade so stanovami a uznesením združenia a žalobkyňa nebola členkou PZ Rakovec. Predmetnej výročnej schôdze sa však zúčastnila, lebo to vyplýva zo zápisnice z tejto schôdze. Tak T. V. C., ako aj T. B. B. sú riadnymi členmi PZ Rakovec a zaplatili členské dňa 10.7.2018. Žalobkyňa s p. M. a p. T. A. podali upozornenie na Okresný úrad Michalovce vo veci Výročnej členskej schôdze konanej 24.4.2019, ale tento úrad žiadne pochybenie nezákonnosť nezistil. Žalovaný preto navrhol žalobu zamietnuť a uplatnil si proti žalobkyni náhradu trov konania. Okrem iného poukázal aj na zaužívanú rozhodovaciu prax súdov Slovenskej republiky

(osobitne právny názor Krajského súdu v Košiciach vo veci sp. zn. 2Co/166/2019, kedy určenie žalobcom uvedenej právnej skutočnosti, nevyplýva z osobitného právneho predpisu, a preto je potrebné, aby súd žalobu ako nedôvodnú zamietol v zmysle ust. § 137 písm. d/ CSP. Tak z Občianskeho zákonníka, ani zo zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve nevyplýva možnosť domáhať sa určenia takejto právnej skutočnosti, t.j. neplatnosti uznesení prijatých na členskej schôdzi poľovníckeho združenia tak, ako to žiada žalobkyňa.

3. Žalobkyňa zotrvala na svojej právnej argumentácii, poukázala na to, že ide o špecifický prípad, keď členom združenia zákon nedáva inú možnosť a spôsob ako žalovať a domôcť sa ochrany svojich práv, ako podať žalobu o určenie právnej skutočnosti. Ďalej argumentovala, že vypustenie ustanovenia § 15 zák. č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov neznamena, že zákon tak uberá občanom právo na súdnu ochranu. Aj keď súdna ochrana člena združenia nie je výslovne zakotvená v osobitých úpravách združovania, ani v zákone o poľovníctve, musí sa využívať ochrana člena zakotvená v zákone o združovaní občanov a konanie musí prebiehať podľa Civilného sporového poriadku. Trvala na tom, že súd sa musí zaoberať skúmaním naliehavosti právneho záujmu žalobkyne na požadovanom určení. Zo súdneho prieskumu nesmú byť vylúčené aj tie rozhodnutia orgánov združení, ktoré zasiahli do práv členov združenia takou intenzitou, ktorá vyžaduje zásah súdu ako orgánu štátu. Záver súdu o tom, že proti rozhodnutiam združení sa nemožno brániť na súde by znamenal, že subjekt by nemal prístup k súdu a uprel by sa mu jeho práva, pričom dal do pozornosti aj dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn. 10Co/81/2019 zo dňa 11.2.2020, ktorým potvrdil tento súd rozsudok Okresného súdu v Bardejove. Žalovaný naďalej trval na tom, že typ žaloby, aký zvolila žalobkyňa, nie je prípustný.

4. V ďalšom odôvodnení súd prvej inštancie citoval ust. § 137 CSP, osobitne poukázal na písmeno d/, podľa ktorého žalobu možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu. Zaoberal sa teda v prvom rade prípustnosťou žaloby žalobkyne, ktorá ju kvalifikovala práve podľa tohto ustanovenia (§ 137 písm. d/ CSP). Neskôr v podaní zo dňa 3.11.2020 právnu kvalifikáciu žaloby oprela o ust. § 137 písm. c/ CSP s tým, že sa domáha určenia toho, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem. Pokiaľ by totiž súd jej žalobe vyhovel, tak argumentovala, že by sa eliminoval stav ohrozenia jej právneho postavenia a dané rozhodnutie, pokiaľ by určilo neplatnosť uznesení PZ Rakovec, tieto by neexistovali.

5. Argumenty žalobkyne však súd prvej inštancie nepovažoval za dôvodné. Uviedol, že uznesenia, ktoré boli prijaté na poľovníckej schôdzi sú právnymi úkonmi vykonanými členmi združenia, nejde teda o rozhodnutia, ktoré by boli preskúmateľné v správnom súdnictve, nakoľko nesledujú verejný záujem, len súkromný v rámci združenia. Zmluvy a iné právne úkony, ich existencia, platnosť, či neplatnosť sú právnymi skutočnosťami v zmysle § 2 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Civilný sporový poriadok pritom pripúšťa žalobu na určenie právnej skutočnosti iba za predpokladu, že to vyplýva z osobitného predpisu, čo však nie je prípad žaloby žalobkyne. Zo žiadneho osobitného predpisu totiž takéto oprávnenie žalobkyne nevyplýva, pretože pôvodné ustanovenie § 15 zákona o združovaní občanov, ktoré umožňovalo podanie takejto žaloby, bolo zo zákona vypustené. Možnosť podania takejto žaloby nevyplýva ani z ustanovení Zákona o poľovníctve, či Občianskeho zákonníka. Taktiež neprichádza do úvahy žaloba ani podľa § 137 písm. c/ CSP, pretože v danom prípade nejde o určenie, či tu právo je alebo nie je, pretože uznesenia sú právnymi úkonmi a nejde o právo ako také. Nemá preto súd ani priestor posudzovať, či je tu daný naliehavý právny záujem.

6. Súd prvej inštancie v ďalšom poukázal na to, že žalobkyňa má možnosť použiť iný typ žaloby na ochranu svojich práv a oprávnených záujmov, pričom prípadnú neplatnosť prijatých uznesení v tomto prípade by súd posúdil ako predbežnú otázku, a teda má vhodnejšie naformulovať žalobný petit, ktorý by spĺňal kritéria tých žalôb, ktoré prichádzajú do úvahy podľa § 137 CSP. Aj súd prvej inštancie poukázal na právny názor vyslovený uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/166/2019 zo dňa 11.7.2019 v obdobnej veci. Samotným vyhlásením uznesení za neplatné totiž nedôjde k zmene aktuálneho právneho stavu, pretože takýmto rozhodnutím by stále platilo, že odvolaný predseda združenia je odvolaný a nový predseda združenia ostáva predsedom združenia, aj keby tieto uznesenia boli neplatné. Podaná žaloba by vyvolala potrebu ďalších sporov, nedosiahol by sa pevný základ pre odvrátenie týchto sporov a práve preto zákonodarca možnosť takto podanej žaloby obmedzil a odkázal na osobitný predpis, z ktorého ustanovení možnosť podať takúto žalobu musí vyplývať. Napriek tomu, že je zrejmé, že uvádzaním do praxe predmetného ustanovenia § 137 CSP vznikajú medzery, súd ich však v žiadnom prípade nesmie dopĺňať. Je totiž viazaný petitom podanej žaloby, pre nesplnenie zákonných podmienok na jej vyhovie

ju ako nedôvodnú súd v celom rozsahu zamietol. Keďže súd nevyhovel žalobe z procesných dôvodov, nevykonával ani dokazovanie čo sa týka hmotnej stránky veci, a konštatoval, že zamietnutie žaloby z procesného dôvodu nepredstavuje prekážku veci rozhodnutej.

7. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP s použitím § 262 ods. 1, 2 CSP a úspešnému žalovanému proti neúspešnej žalobkyni priznal plnú náhradu trov konania.

8. V zákonnej lehote proti uvedenému rozhodnutiu súdu prvej inštancie podala odvolanie žalobkyňa z dôvodu uvedeného v § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, t.j., že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa názoru odvolateľa je žalobný petit formulovaný správne a v súlade so zákonom a rozhodovacou praxou súdov, nie je možné ho formulovať inak - podľa požiadaviek súdu prvej inštancie, ako to uviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku. Žalobcovi zostala jediná možnosť, a to podať žalobu v zmysle § 137 písm. c/ CSP, t.j. na určenie toho, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem. Zamietnutím žaloby došlo zo strany súdu k denegatio iustitiae. Poukázal na rozhodnutie najvyššieho súdu zo dňa 10.10.2017 sp.zn. 1KO/33/2017 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR pod č. R 19/2018 a svedčí o tom, že aj keď predmetná novela nadobudla účinnosť ešte v roku 2016, spôsobuje problémy v aplikačnej praxi a je nanajvýš aktuálna aj dnes, t.j. vyjadruje názor, že je možné voči rozhodnutiu združenia, v tomto prípade poľovníckeho, podať určovaciu žalobu. Právny zástupca žalobkyne trval na tom, že dosiahnutie neplatnosti uznesení prijatých na členskej schôdzi nie je reálne možné naformulovať v inom znení tak, aby sa jednalo napríklad o určovací petit a žalobkyňa odporučila súdu vyskúšať si naformulovať petit podľa svojich odporúčaní predtým, ako vôbec takúto radu niekomu dá. Väčšinou pri každej mozgovej formulácii petitu, týkajúcich sa jednotlivých uznesení, je to stále petit na určenie právnej skutočnosti. Samotným vyhlásením uznesení za neplatné dôjde k zmene aktuálneho stavu, platil by stav pred prijatím uznesení tak, ako to býva pri neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia. V danom prípade žalobkyňa podala žalobu o určenie, pri ktorej je základným procesným predpokladom úspešnosti existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, súd sa však v danom prípade touto otázkou vôbec nezaoberal, pričom právny záujem na požadovanom určení bol daný už aj v čase rozhodovania. Žalobkyňa preukázala stav ohrozenia alebo neistotu v jej právnom postavení predloženými dôkazmi a vyslovením neplatnosti uvedených uznesení by sa jej postavenie zlepšilo, pretože pokiaľ by boli vyhlásené za neplatné, neexistovali by. Naďalej trvala na tom, že naliehavý právny záujem je na určení daný a preukázaný, keďže zo súdneho prieskumu nesmú byť vylúčené tie rozhodnutia orgánov združenia, ktoré zasiahli do práv členov združenia takou intenzitou, ktorá vyžaduje zásah súdu ako orgánu štátu. Medzi najzávažnejšie zásahy do práv člena združenia budú patriť rozhodnutia orgánov združenia, ktorým sa členstvo v združení proti jeho vôli zrušuje, či rozhodnutia ukladajúce členovi sankcie a napadnuté uznesenie žalovaného takýmto rozhodnutím určite je. Daná žaloba nevyvoláva ďalšie spory, ale napĺňa účel určovacej žaloby a rozhodnutím súdu by sa eliminoval stav ohrozenia právneho postavenia žalobkyne. Žalobkyni právny poriadok neposkytuje žiaden iný právny prostriedok, ktorým by sa mohla brániť a dosiahnuť nápravu vzťahov. Preto záver o tom, že žaloba bola formulovaná nesprávne a bola len z tohto dôvodu zamietnutá, nie je správny, pretože takýto postup súdu znemožňuje prístup žalobkyne k spravodlivému procesu, ktorý princíp musí ostať zachovaný. Žalobkyňa namietala, že ako platná členka združenia žalovaného bola ukrátená na svojich právach a chránených záujmoch a členskú schôdzu žalovaného zo dňa 24.4.2019 považuje za nezákonnú, pretože osoba T. V. C. nebola oprávnená zvoliť výbor PZ Rakovec a následne aj výbor PZ Rakovec nemal právo zvoliť schôdzu. Na schôdzi boli žalobkyni predložené neznáme doklady o údajnom príjme platieb do pokladne PZ Rakovec a nejaké podpísané listiny, nakoľko jediný spôsob prijímania platieb bola úhrada členských vkladov na bankový účet a nie do vymyslenej fiktívnej pokladne pod správou T. V.Q. C.. Osoba žalobkyne nemala do 24.4.2019 žiadnu vedomosť o takejto pokladni, pričom o bankovom účte bol viackrát informovaný aj Okresný úrad Michalovce, odbor pozemkový a lesný. Žalobkyňa ani PZ Rakovec nevedia, že by niekedy prijali fyzicky hotovosť od T. V. C. a T. B. B. do akejkoľvek pokladne a najmä nie v rozpore so zákonom č. 394/2012 Z.z. o obmedzení platieb v hotovosti, teda doklady predložené T. B. B. a T. V. C. treba považovať za nedôveryhodné a existujú pochybnosti o tom, či sú pravé, pretože tieto finančné prostriedky nikdy neboli v rámci žalovaného zúčtované. Na uvedenú schôdzu neboli riadne predvolaní všetci členovia Poľovníckeho združenia Rakovec v súlade so stanovami v časovo určenom úseku 14 dní pred jej konaním, čím boli zasiahnuté ich práva a právom chránené záujmy, pričom ide o osoby O. M., M. M. I.. Stanovy nemajú povahu súkromnej listiny, ale sú záväzným dokumentom a pokiaľ v nich uvedená úprava pomerov združenia nie je v rozpore so zákonom, musí ju rešpektovať aj štát a poskytnúť ochranu dotknutému členovi. Napokon uviedla, že v

žiadnom prípade nie je možné poukazovaný rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2Co/166/2019 považovať za smerodajný pre tento konkrétny prípad, pretože práve posudzovaný prípad je skutkovo a právne osobitný. V odkazovanom rozhodnutí totiž ide o určenie neplatnosti nájmovej zmluvy a aj keď bola žaloba zamietnutá, žalobcovi ostávali k dispozícii iné právne prostriedky obrany a riešenia svojho problému. Naopak, žalobkyňa poukázala do pozornosti rozhodnutia súdov, ktoré sú skutkovo a právne relevantné pre tento spor, a to rozsudok Krajského súdu Žilina sp.zn. 9Co/181/2018, Okresného súdu Čadca 10C/97/2015, Okresného súdu Námestovo 7C/153/2014. Ak žalobu žalobkyne súd prvej inštancie zamietol a odkázal na s vecou nesúvisiace rozhodnutie súdu, ktorým sa riadil, znamená to porušenie základného princípu uvedeného v článku 2 ods. 2 Civilného sporového poriadku a porušenie právnej istoty. V nadväznosti na uvedené odôvodnenie žalobkyňa navrhla, aby odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu napadnutý odvolaním a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a uplatnila si náhradu trov odvolacieho konania.

9. K odvolaniu sa písomne vyjadril žalovaný s tým, že s dôvodmi odvolania žalobkyne sa nemožno stotožniť, ani s nimi súhlasiť, lebo sú v rozpore so zákonom, skutočnosťou a tvrdeniami uvádzanými v tomto súdnom konaní. Podľa neho súd prvej inštancie rozhodol správne, jeho rozhodnutie vychádza zo správneho právneho posúdenia veci. Uznesenia, ktoré boli prijaté na poľovníckej schôdzi sú právnymi úkonmi vykonanými členmi združenia, nejde teda o rozhodnutia, ktoré by boli preskúmateľné v správnom súdnictve, nakoľko nesledujú verejný záujem, len súkromný záujem v rámci združenia. Zmluvy a iné právne úkony, ich existencia, platnosť, či neplatnosť, sú právnymi skutočnosťami v zmysle § 2 ods. 1 Občianskeho zákonníka a Civilný sporový poriadok pripúšťa žalobu na určenie právnej skutočnosti iba za predpokladu, ak to vyplýva z osobitného predpisu, čo však nie je prípad žaloby podanej žalobkyňou. Zo žiadneho osobitného predpisu totižto takéto oprávnenie žalobkyne nevyplýva, nakoľko pôvodné ustanovenie § 15 zákona o združovaní občanov, ktoré takúto žalobu umožňovalo, bolo zo zákona vypustené. Možnosť takejto žaloby nevyplýva ani z ustanovení zákona o poľovníctve, či ustanovení Občianskeho zákonníka. Neprichádza podanie žaloby ani podľa § 137 písm. c/ CSP, pretože v danom prípade nejde o určenie, či tu právo je, alebo nie je. Súd prvej inštancie preto ani nemal dôvod zaoberať sa naliehavým právnym záujmom tak, ako sa toho dožaduje žalobkyňa v odvolaní, pretože súd nevyhovel žalobe z procesných dôvodov, a preto ani nevykonal dokazovanie, čo sa týka hmotnoprávnej stránky veci. Neobstojí tak podľa neho žaloba žalobkyne, ktorej sa domáha, ani podľa § 137 písm. c/, ani písm. d/ CSP. Opätovne uviedol, že tajomník PZ Rakovec T.. V. C. zvolal zasadnutie výboru v súlade s článkom VIII. bod 3 stanov, zvolal ju 2.4.2019 na deň 8.4.2019 a členskú schôdzu následne zvolal výbor PZ Rakovec 8.4.2019 na deň 24.4.2019 v súlade s článkom VII. bod 2 stanov Poľovníckeho združenia Rakovec. Členom výboru poľovníckeho združenia bol p. A. - predseda, p. E. - poľovnícky hospodár a p. T.. C.Á. - tajomník, p. M. - člen, a preto bol T.. C. ako tajomník oprávnený prijať základný členský vklad a členský príspevok. Nejde totiž o úkon, ktorý by mohol urobiť iba predseda poľovníckeho združenia a je to v súlade s § 20 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Tajomník totiž prijal finančné prostriedky za poľovnícke združenie nie pre seba, čo bolo zrejme tak platcovi, ako aj prijímateľovi. Prostriedky boli prijaté už v júli 2018 a nie až v roku 2019. Žalobkyňa aplikovala nesprávny druh žaloby na ochranu svojich práv a oprávnených záujmov, resp. mala vhodnejšie naformulovať petit žaloby, aby spĺňal kritériá tých žalôb, ktoré prichádzajú do úvahy podľa § 137 CSP. Opätovne pritom poukázal na už uvedené uznesenie Krajského súdu v Košiciach 2Co/166/2019 z 11.7.2019, ale aj ďalšie rozhodnutia okresných súdov - Námestovo a Čadca. Na základe vyššie uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

10. K vyjadreniu žalovaného žalobkyňa podala vyjadrenie, pričom zastávala argumenty, ktoré uviedla už v odvolaní a poukázala na niektoré rozhodnutia všeobecných súdov s tým, že tieto súdy akceptovali taký druh žaloby, ako podala žalobkyňa aj v tomto konaní. Predniesla názor, že možnosť určenia právnej skutočnosti súdom zo znenia ust. § 40a Občianskeho zákonníka, nie je možné vyvodzovať. Tento záver podporuje aj vyjadrenie textu právnych noriem, z ktorých vyplýva možnosť podania žaloby o určenie právnej skutočnosti tak, že napr. neplatnosť skončenia pracovného pomeru môže uplatniť na súde, môže požiadať súd, aby sa určila neplatnosť dražby, neplatnosť výpovede sa môže uplatniť na súde, na rozdiel od znenia ust. § 40a Občianskeho zákonníka, ktorý uvádza len to, že pokiaľ sa ten, kto je takýmto úkonom dotknutý, neplatnosti právneho úkonu nedovolá, pričom tento pojem dovolat' sa, nie je použiteľný vo vzťahu k súdu. Ak súdy vyhoveľi týmto žalobám a nezamietli ich (Krajský súd Prešov, Okresný súd Vranov nad Topľou, Krajský súd Trnava), o to viac by sa súdy mali zaoberať žalobou žalobkyne, pretože táto nemá inú možnosť, ako žalovať a naformulovať žalobný petit inak, aby žaloba splnila účel a rozhodlo sa o neplatnosti jednotlivých uznesení. Vyslovila presvedčenie, že konanie T..

V. C.Q., L. M. a T.. B. od začiatku smerovalo k rozloženiu združenia a k zabráneniu T.. M. A. v pozícii, aby mohol aktívne brániť záujmy združenia. K replike pripojila žalobkyňa rozhodnutie Krajského súdu Trnava č.k. 24C/146/2019 z 22.4.2020, rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 16Co/42/2019 zo dňa 30.11.2020, rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou 5C/9/2019 z 25.9.2020.

11. K duplike podal žalovaný vyjadrenie v písomnej forme, pričom zotrval na svojich doterajších vyjadreniach. V nadväznosti na žalobkyňou poukazované rozhodnutie súdov uvádza, že tieto sa týkajú iných skutkových vecí a nie vecí, ktoré sú predmetom tohto súdneho konania, nakoľko ide o dovolanie sa neplatnosti zmlúv. V danom prípade je nepochybné, že bolo aplikované ust. § 137 písm. c/, prípadne písm. d/ CSP, teda určenie, či tu právo je alebo nie je, alebo určenie právnej skutočnosti. V tomto prípade existuje ustanovenie osobitného zákona, teda ustanovenia Občianskeho zákonníka, týkajúce sa neplatnosti právneho úkonu, a preto je tvrdenie žalobkyne pre toto súdne konanie irelevantné. Opätovne žalovaný zdôraznil, že zmluvy a iné právne úkony, ich existencia, platnosť, či neplatnosť, sú právnym skutočnosťami podľa § 2 ods. 1 Občianskeho zákonníka a Civilný sporový poriadok pripúšťa žalobu na určenie právnej skutočnosti iba za predpokladu, ak to vyplýva z osobitného predpisu, čo však nie je tento prípad.

12. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobkyne ako podané včas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacieho dôvodu (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 21.12.2020 po predchádzajúcom zverejnení miesta a času verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli a webovej stránke súdu v súlade s ust. § 219 ods. 1, 3 a § 378 ods. 1 CSP.

22. Žalobkyňa v odvolaní uplatnila odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP. Odvolací súd k tomuto dôvodu uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil.

23. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku a predchádzajúceho procesného postupu súdu v konaní z hľadísk uplatneného odvolacieho dôvodu a v rozsahu námietok žalobkyne vymedzených v podanom odvolaní dospel k záveru, že odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie nie je opodstatnené a uplatnené odvolacie dôvody nie sú preukázané. Súd prvej inštancie vyvodil správne závery, pričom rozsudok aj náležite odôvodnil a odvolací súd nezistil ani pochybenia v procesnom postupe súdu prvej inštancie porušujúce procesné práva strán alebo právo na spravodlivý proces, ani žiadnu z procesných väd konania, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolacie námietky odvolateľky boli už predmetom posúdenia súdom prvej inštancie, ktorý sa s nimi dôsledne vysporiadal pri rozhodovaní v danej veci. Ani ďalšie skutočnosti uvedené v odvolaní neumožňujú odvolaciemu súdu prijať iné závery a nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, preto ho odvolací súd ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

24. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozsudku, odkazuje na nich a na zdôraznenie správnosti rozsudku uvádza:

25. Podľa § 34 Občianskeho zákonníka právny úkon je prejav vôle, smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

26. Uznesenia prijaté na schôdzi PZ Rakovec, ktorých neplatnosti sa svojou žalobou žalobkyňa domáha sú právnymi úkonmi väčšiny členov, ktoré sa premietli práve do ich rozhodnutia formou uznesení. Vzhľadom na platnú právnu úpravu možno definovať právny úkon ako právnu skutočnosť, ktorá spôsobuje vznik, zmenu alebo zánik občianskoprávných pomerov.

27. Určenie právnej skutočnosti, t.j. aj neplatnosti právneho úkonu je v rozpore so zásadou, že súd má určiť aktuálny právny stav. Takáto žaloba je prípustná len ak to osobitný predpis (hmotné právo) pripúšťa. Neobstoja námietky žalobkyne keď uvádza, že súd nesprávne právne posúdil jej žalobu, že neskúmal jej naliehavý právny záujem na takejto žalobe a že nemá k dispozícii inú žalobu na svoju súdnu ochranu. Aj odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie a právnou teóriou uvádza, že žaloba o neplatnosť uznesení - právnych úkonov je žalobou podľa § 137 písm. d/ CSP, v tomto prípade neobstoja, lebo to osobitný predpis nepripúšťa. Žaloba o určenie neplatnosti uznesení schôdze PT Rakovec nie je žalobou o určenie, či tu právo je alebo nie je podľa § 137 písm. c/ CSP, preto súd prvej inštancie správne neskúmal naliehavosť právneho záujmu žalobkyne na tejto žalobe. Nemožno súhlasiť ani s argumentom žalobkyne, že v tomto prípade ide o obdobu ako u domáhania sa neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia, pretože v uvedenom prípade to výslovne pripúšťa Obchodný zákonník (§§ 131, 242, 260), zákon č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov takéto ustanovenie nemá.

28. K poznámke žalobkyne v odvolaní, keď odporučila súdu vyskúšať si naformulovať petit podľa svojich odporúčaní predtým, ako vôbec takúto radu niekomu dá odvolací súd dodáva, že povinnosťou súdu je rozhodovať o žalobách, nie formulovať petit zvlášť ak je žalobca zastúpený advokátom. Žalobkyňa má v tomto prípade k dispozícii iné žaloby na ochranu svojich práv a oprávnených záujmov, pričom prípadnú neplatnosť právneho úkonu v takom prípade posúdi súd ako predbežnú otázku. Aj v dôvodoch odvolania sa mylne domnieva, že práve žaloba o neplatnosť právneho úkonu je správna, s čím sa však ani odvolací súd nemôže stotožniť.

29. Odvolaciemu súdu sú známe rozhodnutia, na ktoré žalobkyňa poukazuje (1Ko/33/2017, R19/2018 NS SR) a rešpektuje ich, zároveň však uvádza, že konanie o sporoch vyplývajúcich zo vzťahov člen združenia - združenie má prebiehať podľa Civilného sporového poriadku, a neplatnosti rozhodnutia členskej schôdze sa možno domáhať určovacou žalobou. Odvolací súd poukazuje aj na to, že súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 23.11.2020 upozorňoval žalobkyňu na neprípustnosť jej žaloby vzhľadom na znenie § 137 písm. d/ ale ani písm. c/ CSP, žalobkyňa na ňou formulovanom petite žaloby trvala. Tu je potrebné dodať, že odvolací súd neposudzoval jej žalobu prísne formalisticky, skúmal, či podľa obsahu žaloby by nemohlo ísť o žalobu, ktorú možno podriaďiť pod režim § 137 písm. c/ CSP. Vzhľadom na to, že požadovala neplatnosť všetkých bodov uznesenia, nebolo to možné (v tejto súvislosti poukazuje aj na závery NS SR uvedené v jeho rozhodnutí 7Cdo/268/2019). Len ako príklad pritom uvádza uzn. č. 18 prijaté na predmetnej schôdzi, kde je zvolený za predsedu PZ Rakovec L. M., ktorý je aj zapísaný ako predseda v súlade s § 11 ods. 1 zák. č. 83/1990 Zb. v registri poľovníckych združení, vedenom na Ministerstve vnútra SR. Petit žaloby by mal spočívať v určení, či tu právo je alebo nie je (t.j. že predsedom PZ je dovtedajší predseda) a prejudiciálne by súd riešil otázku neplatnosti.

30. Ak sa žalobkyňa odvoláva aj na Stanovy združenia nad rámec posúdenia napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie poukazuje odvolací súd na rozhodnutie Ústavného súdu SR II. ÚS 23/2016 zo 14.1.2016, aj keď viažuce sa na stav pred 1.7.2016, kedy bolo ustanovenie § 15 z.č. 83/1990 Zb. zrušené. Už vtedy Ústavný súd SR nabáda na princíp zdržanlivej interpretácie dotknutých ustanovení vnútorných predpisov združení pri rozhodovaní o obdobných žalobách a konkrétnych okolnosti prípadu, „ nemožno totiž zabúdať, že člen do združenia vstúpil dobrovoľne, pričom súčasťou demokratických princípov, ktorými sú združenia ovládané, je aj princíp podrobenia sa rozhodnutiu orgánu združenia“.

31. Žalobný návrh znejúci na určenie právnej skutočnosti, ktorý z osobitného predpisu nevyplýva, ak na ňom žalobca zotrvá, je potrebné žalobu zamietnuť. Preto správne rozhodol súd prvej inštancie a odvolací súd potvrdil odvolaním napadnutý rozsudok ako vecne správny vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania.

32. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1,2 CSP v spojení s § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 CSP. Žalobkyňa nebola v odvolacom konaní úspešná, preto úspešnému žalovanému priznal odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

33. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).